

Uitspraak T 2024013/2024-75-03

tuchtcommissie seksuele intimidatie

Kamer : **seksuele intimidatie**
Leden van de kamer
(kamervoorzitter) : mr. R.J.A. Dil
(lid) : mr. F.J. Koningsveld
(lid) : mr. P.J. van Veen
(juridisch secretaris) : mr. M. van de Glind
Zaaknummer : T 2024013/2024-75-03

In de zaak van:

1. **Beklaagde**

Naam : [beklaagde]
Adres : [adres]
PC/Gemeente : [plaats]
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Voetbalbond (KNVB)
Gemachtigde : mr. N. Entzinger

2. **Aanklager** : mr. drs. M.G. Vreugdenhil

3. **De procedure**

- Op 4 april 2024 heeft de aanklager aangifte gedaan tegen [beklaagde] in haar hoedanigheid van [bestuurslid] van [club 1] (hierna: beklaagde) van overtreding van het Tuchtreglement Seksuele Intimidatie van 1 april 2019 (hierna: het Tuchtreglement) met betrekking tot het niet voldoen aan de verplichting tot medewerking aan het (voor)onderzoek. Van de aangifte maken de producties 1 tot en met 10 onderdeel uit.
- Na verleend uitstel heeft mr. Entzinger op 30 mei 2024 namens beklaagde een verweerschrift met producties 1 tot en met 5 ingediend.
- Op 17 juli 2024 heeft de aanklager aanvullende producties 11 tot en met 13 overgelegd.
- Op 23 juli 2024 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden ten kantore van het ISR te Hilversum. Daarbij waren, naast de tuchtcommissie en de juridisch secretaris, de volgende personen aanwezig: beklaagde, haar advocaat mr. Entzinger, [vertrouwenspersoon] (vertrouwenspersoon van club 1), de aanklager en mr. D.J. Luckson (casemanager bij het ISR).
- Van de mondelinge behandeling zijn aantekeningen gemaakt door de juridisch secretaris.
- Daarna is bepaald dat binnen vier weken uitspraak zal worden gedaan.

4. **Aangifte/grondslag van de tuchtzaak**

4.1. In de aangifte verwijt de aanklager beklaagde - kort gezegd - een overtreding van onderstaande artikelen van het Tuchtreglement:

- Artikel 6 lid 13 sub iv, te weten: *“het niet meewerken aan de tuchtprocedure die naar aanleiding van een aangifte en, of de beschuldigde door de aanklager in staat van beschuldiging is gesteld m.b.t. seksuele intimidatie bij een commissie is en waartoe hij door die commissie is opgeroepen, dan wel aan het vooronderzoek dat die commissie laat verrichten voorafgaande aan de behandeling van de aangifte door de commissie.”*
 - Artikel 7 lid 3 sub m, te weten: *“Met betrekking tot leden, sporters onderling in de sport en binnen de sportbond gelden naast het verbod op seksuele intimidatie onder meer, doch niet uitsluitend, de volgende verboden: [...] het niet meewerken aan de tuchtprocedure die naar aanleiding van een aangifte met betrekking tot seksuele intimidatie bij een commissie is en waartoe hij door die commissie is opgeroepen, dan wel aan het vooronderzoek dat die commissie laat verrichten voorafgaande aan de behandeling van de aangifte door de commissie.”*
- 4.2. De aanklager voert in (het lichaam van) de aangifte voorts aan dat in algemene zin de verplichting om mee te werken aan onderzoeken is vastgelegd in artikel 30 lid 11 van het Tuchtreglement:
“De leden, waaronder ook de beklaagde, zijn verplicht op eerste verzoek alle door de aanklager of de kamer seksuele intimidatie voor de beoordeling of behandeling van een zaak benodigde verzochte medewerking te verlenen en informatie te verstrekken.”
- 4.3. Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling heeft de aanklager aangegeven dat zij artikel 6 en artikel 7 van het Tuchtreglement niet nevenschikkend, maar in primair en subsidiair verband aan haar eis ten grondslag wil leggen. Daarnaast heeft zij ter zitting haar eis (mondeling en zonder deze op schrift te stellen) gewijzigd, aldus dat daaraan ook artikel 30 lid 11 juncto artikel 6 lid 16 van het Tuchtreglement ten grondslag wordt gelegd.
- 4.4. De aanklager voert aan dat het bestuur van [club 2] (hierna te noemen: [club 2]) op 16 februari 2023 bij het ISR melding heeft gemaakt van vermeend grensoverschrijdend gedrag door een lid van [club 1] waarvan de identiteit haar niet bekend is (hierna ook te noemen: “het lid”). In de melding staat dat het lid op [datum] gedurende een periode van 15-20 seconden in de kleedkamer van een damesteam van [club 2] heeft gekeken terwijl de dames aan het douchen waren en een aantal van hen naakt was.
- 4.5. Naar aanleiding van deze melding heeft de aanklager besloten om een onderzoek te doen naar de (vermeende) gedragingen van het lid en aan [club 1] verzocht hieraan mee te werken door de identiteit van het lid bekend te maken. Beklaagde heeft in haar hoedanigheid van [bestuurslid] van [club 1] – ondanks herhaalde pogingen van de aanklager – volhard in haar weigering de identiteitsgegevens van het betreffende lid te delen.
- 4.6. Beklaagde is [bestuurslid] van voetbalvereniging [club 1] en daarmee te kwalificeren als begeleider in de zin van het Tuchtreglement. De aanklager is van mening dat beklagde onvoldoende medewerking heeft verleend aan het onderzoek, waardoor de aanklager door een gebrek aan informatie feitelijk geen onderzoek kan doen naar de melding.

- 4.7. Nu niet wordt betwist dat beklaagde op de hoogte is van de identiteitsgegevens van het betrokken lid, had het op haar weg gelegen om die informatie met de aanklager te delen. De aanklager heeft beklaagde herhaaldelijk gewezen op de medewerkingsplicht en meerdere pogingen gedaan om haar te bewegen om alsnog aan haar verplichtingen ter zake te voldoen. Beklaagde heeft in haar functie als [bestuurslid] van [club 1] willens en wetens nagelaten aan haar medewerkingsplicht te voldoen en daarmee de sport in algemene zin een bewust risico laten lopen.
- 4.8. Van beklaagde die optreedt als een bestuurder van een sportvereniging mag worden verwacht dat zij het stimuleren van een veilig sportklimaat hoog in het vaandel heeft staan en dat zij hier ook naar handelt. Beklaagde heeft in de ogen van de aanklager verzuimd haar verantwoordelijkheid te nemen en de aanklager eist daarom:
- een functie-uitsluiting voor de functie van bestuurslid voor de duur van 6 maanden.

5. **Het verweer**

- 5.1. Beklaagde maakt er bezwaar tegen dat de aanklager haar eis (eerst) ter zitting wijzigt zonder deze wijziging op papier te zetten.
- 5.2. Verder betwist beklaagde de toepasselijkheid van de artikelen 6 lid 13 sub iv en 7 lid 3 sub m van het Tuchtreglement. Zij voert daartoe aan dat deze artikelen enkel gaan over de verplichting mee te werken aan een vooronderzoek door de commissie, en dat in deze artikelen níet is opgenomen dat (ook) medewerking moet worden verleend aan een onderzoek (of vooronderzoek) door de aanklager. Bovendien richt artikel 7 van het Tuchtreglement zich tot leden, niet zijnde begeleiders, terwijl beklaagde niet in een andere hoedanigheid is aangesproken dan die van bestuurder van [club 1], zodat ook hierom niet kan worden geconcludeerd dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 7 lid 3 sub m van het Tuchtreglement.
- 5.3. Daarnaast betoogt beklaagde dat in de tekst van de aangifte weliswaar wordt verwezen naar artikel 30 lid 11 van het Tuchtreglement maar dat (het schenden van) dit artikel niet terugkomt in de vordering van de aanklager.
- 5.4. Beklaagde is verder van mening dat zij geen regels heeft overtreden. In de ogen van beklaagde heeft zij alle medewerking verleend aan het onderzoek van de aanklager door het gesprek aan te gaan met de onderzoeker en de vragen, indien mogelijk, te beantwoorden en door de verklaringen van het lid en het bestuurslid van dienst met het ISR te delen. Zij wil alleen, om verschillende redenen, de gegevens van het lid niet verstrekken.
- 5.5. Zo stelt beklaagde zich op het standpunt dat er in haar ogen geen sprake is van overtreding van het Tuchtreglement door het lid en dat hiervan ook redelijkerwijs geen vermoeden kan bestaan. Daarbij baseert zij zich op de verklaringen van het lid en het bestuurslid van dienst. Uit die verklaringen blijkt dat het lid van het bestuurslid van dienst de instructie had gekregen om een vermiste wedstrijdbal te zoeken en hij met dat doel bij de kleedkamers langs ging.

Daarbij stuitte het lid op een afgesloten kleedkamer waaruit wel geluid was te horen en waarbij het lid dacht dat het om een jongensteam ging. Toen er niet werd gereageerd op zijn oproep om de kleedkamer te openen, heeft het lid zelf, met een looper die hij bij zich had, de deur op een kier geopend en deze terstond weer gesloten nadat hij zich realiseerde dat er een damesteam in de kleedkamer zat. Het lid heeft van het incident meteen melding gedaan bij het bestuurslid van dienst en zijn excuses aangeboden die aan de vereniging van het bewuste damesteam zijn overgebracht. Beklaagde is ervan overtuigd dat het lid nimmer de intentie heeft gehad om de dames (met een seksueel of erotisch motief) te storen in het gebruik van de kleedkamer. Beklaagde ging ervan uit dat met een goed gesprek met het bestuur van de andere vereniging de kous af was en dat zij op grond van de inhoud van dat gesprek daar ook vanuit mocht gaan.

- 5.6. Hoewel beklagde erkent dat een kleedkamer waarin zich mogelijk nog spelers bevinden, niet meer met een looper mag worden geopend, wil zij het lid van haar vereniging zoveel mogelijk in bescherming nemen tegen de - in haar ogen: onterechte - beschuldigingen, omdat zij vreest voor de aantasting van de eer en goede naam van het lid. Gelet op haar ervaringen in deze zaak tot nog toe, is beklagde bang dat het ISR met zijn persoonsgegevens niet zorgvuldig zal omgaan. Zij heeft van het lid ook geen toestemming om zijn persoonsgegevens te delen.
- 5.7. Beklaagde is verder nog van mening dat het onderzoek naar het incident, waarbij de aanklager onder meer beschikt over de verklaring van het lid en de verklaring van het bestuurslid van dienst, voldoende is geweest om daarover een oordeel te kunnen vellen. De aanklager heeft daarvoor de gegevens van het lid niet nodig, te minder nu het lid zijn medewerking aan het onderzoek vermoedelijk zal weigeren en de aanklager in dat geval niet meer informatie zal krijgen dan zij nu al heeft.
- 5.8. Op grond van het voorgaande verzoekt beklagde om haar vrij te spreken of anders te volstaan met een schuldigverklaring zonder oplegging van straf althans (hooguit) een berisping.

6. **De beoordeling door de tuchtcommissie**

6.1. Bevoegdheid en ontvankelijkheid

- 6.1.1. Beklaagde is lid van de KNVB, althans was lid van de KNVB in de periode dat de haar verweten gedraging is begaan. Op grond van de statuten van de KNVB worden overtredingen inzake seksueel grensoverschrijdend gedrag berecht door de tuchtcommissie en de commissie van beroep van het ISR met inachtneming van het Tuchtreglement. De bevoegdheid van het ISR is daarmee gegeven.
- 6.1.2. De tuchtcommissie stelt vast dat de aangifte voldoet aan de eisen die daaraan in het Tuchtreglement worden gesteld. Er zijn ook geen formele bezwaren die aan behandeling van de zaak door de tuchtcommissie in de weg staan.

- 6.1.3. De tuchtcommissie dient allereerst te beslissen op het verzoek van de aanklager tot toelating van haar (mondelijke) eiswijziging ter zitting, inhoudende dat zij subsidiair artikel 6 lid 16 in verbinding met artikel 30 lid 11 van het Tuchtreglement aan haar eis ten grondslag wil leggen. Beklaagde heeft hiertegen bezwaar gemaakt omdat de aanklager de eiswijziging op papier had moeten zetten en met het indienen daarvan niet tot de zitting had hoeven te wachten. Beklaagde voert aan dat zij hierdoor onvoldoende gelegenheid heeft gehad om hierop te kunnen reageren.
- 6.1.4. De tuchtcommissie overweegt dat de aanklager niet haar eis heeft veranderd, maar (alleen) de grondslag daarvan heeft aangevuld en verduidelijkt waar de mondelinge behandeling ook voor is bedoeld, alhoewel van de aanklager verwacht had mogen worden dat zij de wijziging op voorhand op schrift had gesteld en met de tuchtcommissie en beklagde zou hebben gedeeld. De tuchtcommissie wijst erop dat in de tekst van de aangifte al een beroep is gedaan op artikel 30 lid 11 van het Tuchtreglement zonder dat de vaststelling dat dit artikel is overtreden expliciet in de vordering is vermeld. De tuchtcommissie is van oordeel dat dit laatste ook geen vereiste is en dat met het benoemen van dit artikel in het lichaam van de aangifte voor beklagde voldoende gelegenheid is geweest om daarop in haar verweerschrift en ter zitting te reageren.
- 6.1.5. Tijdens de mondelinge behandeling heeft de aanklager weliswaar aan de grondslag van de eis ook nog artikel 6 lid 16 van het Tuchtreglement toegevoegd (waarin staat dat in die gevallen waarin de gedragsregels niet (direct) voorzien, het binnen de verantwoordelijkheid van de begeleider ligt in de geest hiervan te handelen). Deze uitbreiding van de grondslag heeft naar het oordeel van de tuchtcommissie echter geen specifieke betekenis, omdat artikel 30 lid 11 van het Tuchtreglement al zo ruim is geformuleerd dat het zich richt tot alle leden, waaronder dus ook leden die een bestuursfunctie uitoefenen. Voor toepassing van artikel 30 lid 11 van het Tuchtreglement op een begeleider is een analoge toepassing via artikel 6 lid 16 van het Tuchtreglement dus niet nodig. De tuchtcommissie komt tot de slotsom dat met de wijziging c.q. verduidelijking van de grondslag geen sprake is van een radicale koerswijziging en beklagde daarom binnen de in het tuchtrecht te maken afwegingen niet op onredelijke wijze in haar verdediging is geschaad. Daarom zal op de aangevulde grondslag van de eis recht worden gedaan.
- 6.2. Beoordelingskader
- 6.2.1. Beoordeeld dient te worden of het aan beklagde verweten nalaten een overtreding oplevert van de artikelen 6 lid 13 sub iv en/of 7 lid 3 sub m van het Tuchtreglement dan wel van artikel 30 lid 11 juncto artikel 6 lid 16 van het Tuchtreglement. Volgens artikel 8 lid 5 van het Tuchtreglement moet de tuchtcommissie op grond van de vastgestelde feiten en omstandigheden beoordelen of het voldoende aannemelijk is dat de beklagde de overtreding heeft begaan.

6.3. Inhoudelijke beoordeling

- 6.3.1. Bij het ISR is een melding binnengekomen afkomstig het bestuur van [club 2] namens het team [naam team] in verband met vermeend grensoverschrijdend gedrag door een lid van [club 1]. In de melding staat dat het lid - die aangaf op zoek te zijn naar een wedstrijdbal - voor de kleedkamer stond en zei: Dames doe die deur open anders doe ik hem zelf open!, waarna hij de deur opende en de kleedkamer binnen kwam.
Volgens de melding maakte het lid geen snelle beweging door bijvoorbeeld de deur snel dicht te trekken omdat hij zag dat de meiden/dames naakt stonden, maar dat hij rustig rond keek en nog eens om de gezochte bal vroeg, om na ongeveer 15-20 seconden uit de kleedkamer te gaan.
- 6.3.2. Op basis van de schriftelijke verklaring van het lid en van het bestuurslid van dienst, die het lid de instructie heeft gegeven om de kleedkamers langs te gaan om de vermiste wedstrijdbal te zoeken, en op basis van het gesprek dat met het bestuur van [club 2] heeft plaatsgevonden, heeft beklagde op geen enkele wijze het vermoeden gehad, dat er door het lid sprake is geweest van seksueel grensoverschrijdend gedrag, die het noodzakelijk maakte daarvan melding te maken of aan verder onderzoek door de aanklager mee te werken door het verstrekken van de persoonsgegevens van het betreffende lid.
- 6.3.3. De tuchtcommissie overweegt dat op dit moment op grond van de tegenstrijdige verklaringen en beschikbare informatie niet kan worden vastgesteld wat zich omtrent het besproken incident precies heeft afgespeeld en of het betrokken lid in tuchtrechtelijke zin verwijten kunnen worden gemaakt. De aanklager heeft aangevoerd dat zij in het dossier voldoende aanknopingspunten heeft om naar de melding een nader onderzoek te doen. Zij geeft aan daar in het belang van het onderzoek niet dieper op in te kunnen gaan, maar dat er genoeg meldingen binnenkomen die het voorportaal niet halen. De aanklager stelt dat voor het verrichten van nader onderzoek het noodzakelijk is dat zij de beschikking krijg over de persoonsgegevens van het lid, omdat het essentieel is dat hij door de onderzoekscommissie wordt gehoord (waarbij hem actief vragen kunnen worden gesteld) en om te kunnen onderzoeken of zijn antecedenten bekend zijn.
- 6.3.4. De aanklager neemt primair het standpunt in dat de weigering van beklagde om deze gegevens te delen een overtreding oplevert van artikel 6 lid 13 sub iv en anders (als beklagde niet als begeleider kwalificeert) van artikel 7 lid 3 sub m van het Tuchtreglement. De tuchtcommissie volgt haar daarin niet. Zoals de aanklager onderkent, wordt met 'commissie' in voormelde artikelen de tuchtcommissie bedoeld en niet (tevens) de aanklager. Bij de positionering van de aanklager is het Tuchtreglement kennelijk op enigszins ongelukkige wijze aangepast. Bij de uitleg van reglementen (volgens de zogenoemde 'COA-norm') strekt het echter te ver om de hier bedoelde medewerkingsplicht uit te breiden tot de aanklager op grond van de redenering dat in het Tuchtreglement van 9 december 2008 en de bijbehorende Memorie van Toelichting een verplichting bestond om mee te werken 'van het begin tot het eind' en dat deze ratio niet is veranderd. Naar het oordeel van de tuchtcommissie is hier bij uitstek een rol voor de regelgever weggelegd om dit aan te passen. Daarbij komt nog dat de oude regeling waar de aanklager zich op beroept, niet via openbare bronnen is te raadplegen en door de aanklager eerst kort voor de zitting is overgelegd, zonder de reden daarvan toe te lichten. Op deze wijze is beklagde ook niet voldoende in de gelegenheid gesteld zich daartegen op deugdelijke wijze te verweren.

6.3.5. De aanklager doet ook een beroep op artikel 30 lid 11 van het Tuchtreglement. Op grond van dat artikellid zijn alle leden verplicht op eerste verzoek alle door de aanklager (of de kamer seksuele intimidatie) voor de beoordeling of behandeling van een zaak benodigde verzochte medewerking te verlenen en informatie te verstrekken. Dit artikellid is ruim geformuleerd en richt zich dus ook tot de leden in de uitoefening van een bepaalde functie, zoals bestuurslid.

De medewerkingsplicht richt zich dus ook tot beklagde in haar hoedanigheid van [bestuurslid] van [club 1].

6.3.6. De tuchtcommissie stelt voorop dat zij oog heeft voor de positie waarin beklagde verzeild is geraakt en voor de moeilijk keuzes waarvoor zij stond nadat zij bij de afwikkeling van het incident betrokken is geraakt. Beklaagde heeft uitgelegd dat zij geen inzage kreeg in de melding en dus niet wist wie gemeld heeft en wat de inhoud van de melding was, ook niet nadat zij intensief en langdurig is ondervraagd door de onderzoekscommissie van het ISR. Beklaagde kon dus ook niet overzien waaraan zij het lid van haar vereniging zou blootstellen indien zij diens identiteitsgegevens zou prijsgeven. Zij vreesde voor het bekend worden van de naam van het lid in bredere kring en dat de vertrouwelijkheid/privacy van het betrokken lid door het ISR onvoldoende kon worden gewaarborgd. Beklaagde verklaarde dat zij onder grote druk werd gezet, terwijl zij op grond van de verklaringen van het lid en van het bestuurslid van dienst de overtuiging had dat van seksueel grensoverschrijdend gedrag geen enkele sprake is geweest.

6.3.7. Op grond van hetgeen beklagde naar voren heeft gebracht, is haar standpunt dat zij de naam van het lid niet wenste prijs te geven begrijpelijk. Echter, het instellen van een medewerkingsplicht in geval van een (vermoedelijke) overtreding van het Tuchtreglement is essentieel voor het functioneren van de tuchtrechtspraak als instituut. Het doel van het tuchtrecht, en de verplichting van (mogelijke) overtredingen melding te doen en waar nodig informatie te verstrekken als fundamenteel onderdeel daarvan, is om in het algemeen het belang van een veilig sportklimaat te dienen. Dat algemeen belang gaat verder dan het belang van een individuele vereniging of afzonderlijke casuïstiek. Dat is de reden en achtergrond om op leden, waaronder ook bestuurders en andere functionarissen, een verplichting op te leggen om bij een vermoeden van grensoverschrijdend gedrag melding te doen bij (de aanklager van) het ISR en om aan de aanklager alle informatie te verstrekken die nodig is om naar een mogelijke overtreding van het Tuchtreglement gedegen onderzoek te kunnen doen. Het doen van dergelijk onderzoek mag niet worden gedwarsboemd doordat leden weigeren door de aanklager gewenste informatie te verstrekken.

6.3.8. Daarbij is het uiteindelijk niet aan beklagde om te beoordelen of de persoonsgegevens waarover zij beschikt nodig zijn voor het doen van onderzoek of dat de aanklager voldoende (andere) informatie heeft om onderzoek te doen. Die afweging komt bij uitsluiting aan de aanklager toe. Overigens heeft de aanklager naar het oordeel van de tuchtcommissie voldoende onderzoeksbelang bij het kunnen horen van het lid in een vraaggelicht gesprek en hoeft zij geen genoegen te nemen met een door het lid zelf opgestelde schriftelijke verklaring.

Gelet op de verklaringen in het dossier die niet op elkaar aansluiten kan niet (zonder meer) worden uitgesloten dat door het lid een tuchtrechtelijke overtreding is begaan. Daar is een nader onderzoek voor nodig. Aan het standpunt van beklaagde dat nader onderzoek niets zal opleveren, dient te worden voorbijgegaan. Dat geldt ook voor het argument dat het lid voor het delen van zijn gegevens geen toestemming heeft gegeven, omdat voor het voldoen aan de medewerkingsplicht die toestemming niet is vereist.

6.3.9. De tuchtcommissie komt tot de slotsom dat de verplichting mee te werken aan het onderzoek van de aanklager door op eerste verzoek de door haar verlangde informatie te verstrekken prevaleert boven de eigen afweging die beklaagde heeft gemeend te moeten maken. De tuchtcommissie is van oordeel dat de weigering van beklaagde om te voldoen aan het verzoek van de aanklager tot het verstrekken van de persoonsgegevens van het lid een overtreding oplevert van artikel 30 lid 11 van het Tuchtreglement en strafbaar is.

7. **De strafmaat**

7.1. Nu vaststaat dat beklaagde in strijd met het Tuchtreglement heeft gehandeld, komt de vraag aan de orde welke sanctie daarop moet volgen.

7.2. Zoals hiervoor is overwogen wordt aan beklaagde in tuchtrechtelijke zin geen verwijt gemaakt voor de afwegingen die zij heeft gemaakt tot het moment zij met nadruk en bij herhaling op haar verplichting tot medewerking aan het onderzoek door de aanklager is gewezen en zij in haar weigering om de naam van het lid te delen bleef volharden (wat haar overwegingen daarvoor ook zijn). Dat wordt haar door de tuchtcommissie verweten, omdat dat als een ondermijning van het tuchtrecht wordt beschouwd.

7.3. De aanklager heeft aangegeven dat het haar te doen is om de beschikking te krijgen over de persoonsgegevens van het lid zodat zij in staat wordt gesteld om op de door haar gewenste wijze naar het incident waarbij het lid betrokken is, nader onderzoek te doen. De tuchtcommissie gaat er daarbij van uit dat de aanklager daarbij in het belang van (de privacy van) het betrokken lid uiterst zorgvuldig te werk zal gaan.

7.4. Beklaagde heeft ter zitting verklaard dat het lid, achteraf gezien, teveel is aangespoord om de bal te zoeken en hij de deur van de kleedkamer heeft geopend terwijl daarin een voetbalteam bezig was met omkleden en douchen, hetgeen niet had mogen gebeuren. Beklaagde geeft toe dat er aldus fouten zijn gemaakt en dat zij daar verantwoordelijkheid voor neemt. Die verantwoordelijkheid brengt met zich mee dat zij dient mee te werken aan het onderzoek door de aanklager naar wat er precies is voorgevallen en welke gevolgen dit mogelijk heeft gehad, door de persoonsgegevens van het lid met de aanklager te delen. Deze verplichting zal als een bijzondere voorwaarde aan de op te leggen straf worden verbonden.

7.5. Gelet op dit alles is een voorwaardelijke functie-uitsluiting voor de functie van bestuurslid voor de duur van 6 maanden passend en geboden, met als bijzondere voorwaarde dat beklaagde binnen twee weken nadat de uitspraak van de tuchtcommissie onherroepelijk is, alle informatie met betrekking tot de personalia van het betrokken lid aan de aanklager van het ISR verstrekt.

8. **De kostenveroordeling**

De tuchtcommissie ziet geen aanleiding om af te wijken van de in artikel 25 lid 11 van het Tuchtreglement genoemde hoofdregel dat aan de behandeling van de tuchtzaak verbonden kosten ten laste komen van de sportbond. De kosten van deze tuchtprocedure bedragen in totaal € 500,- en bestaan voornamelijk uit kosten van bijstand van het ambtelijk en juridisch secretariaat.

9. **De uitspraak**

De tuchtcommissie:

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak kennis te nemen;
- verklaart de aanklager ontvankelijk in haar aangifte;
- legt beklaagde een functie-uitsluiting op voor de functie van bestuurslid voor de duur van 6 maanden en bepaalt dat deze tuchtrechtelijke sanctie niet ten uitvoer kan worden gelegd indien beklaagde binnen twee weken nadat deze uitspraak onherroepelijk is geworden, alle informatie met betrekking tot de personalia van het betrokken lid aan de aanklager van het ISR heeft verstrekt;
- stelt de kosten van de behandeling van deze zaak vast op een bedrag van € 500,- en bepaalt dat deze kosten ten laste komen van de KNVB.

10. **Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie**

De aanklager en beklaagde kunnen tegen deze uitspraak beroep instellen bij de commissie van beroep van het Instituut Sportrechtspraak. De beroepstermijn bedraagt vier weken na de datum van ontvangst van de uitspraak, welke geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen. Het beroep dient schriftelijk en gemotiveerd te worden ingediend.

Hilversum, 19 augustus 2024

mr. R.J.A. Dil
(kamervoorzitter)

mr. M. van de Glind
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: